

VAI TRÒ CỦA NHÀ NƯỚC VÀ NGƯỜI BẢN ĐỊA TRONG KHAI THÁC GIÁ TRỊ VĂN HÓA CỦA NGƯỜI TÀ ÔI ĐỂ PHÁT TRIỂN DU LỊCH Ở HUYỆN A LƯỚI, TỈNH THỪA THIÊN HUẾ

● NGUYỄN THỊ THU SƯƠNG - PHAN THỊ DIỄM HƯƠNG

TÓM TẮT:

Bài viết nghiên cứu vai trò của Nhà nước và người bản địa (NBD) trong khai thác giá trị văn hóa (GTVH) của người Tà Ôi để phát triển du lịch ở huyện A Lưới, tỉnh Thừa Thiên Huế; qua đó chỉ ra cách thức các GTVH truyền thống được lựa chọn gìn giữ, bảo tồn và phát triển kinh tế du lịch không phải chỉ một chiều từ chính quyền, mà còn từ những NBD để nâng cao vai trò của cộng đồng dân tộc thiểu số (DTTS).

Từ khóa: giá trị văn hóa, di sản văn hóa, người người Tà Ôi, huyện A Lưới, Thừa Thiên Huế.

1. Đặt vấn đề

Các nghiên cứu nhân học về GTVH của cộng đồng các DTTS từ lâu đã có nhiều đóng góp quan trọng cho ngành du lịch văn hóa, tiêu biểu như các nghiên cứu của Picard (1996) hay Greenwood (1972) ở Mỹ và Tây Ban Nha. Nhiều nghiên cứu gần đây nhận định, các GTVH truyền thống của nhóm DTTS thường được bảo tồn phục vụ phát triển du lịch bởi chính quyền theo hướng từ trên xuống (top - to - down) - những người này tin họ hiểu văn của người dân tộc thiểu số hơn chính bản thân những NBD (Korstanji, 2012; Tomaselli, 2015; Pabel, Prideaux & Thompson, 2017). Vì vậy, việc tiếp cận từ dưới lên (the bottom - up) các hành động bảo tồn và phát huy truyền thống văn hóa của chính NBD để nâng cao vai trò của cộng đồng DTTS là điều cần thiết.

Trong nghiên cứu này, nhóm tác giả chỉ ra cách thức các GTVH truyền thống của người Tà Ôi ở huyện A Lưới, tỉnh Thừa Thiên Huế được lựa chọn gìn giữ, bảo tồn và phát triển kinh tế du lịch không phải chỉ từ một chiều từ chính quyền mà cần có sự tham gia của người Tà Ôi. Vì vậy, quá trình bảo tồn các giá trị truyền thống và sử dụng để phát triển du lịch ở huyện A Lưới là một quá trình tương hỗ giữa chính quyền và NBD đồng thời cũng tạo ra các sáng tạo văn hóa nhằm đáp ứng nhu cầu đương đại.

Dân tộc Tà Ôi ở Việt Nam cư trú trên dãy núi Trường Sơn, phía Tây các tỉnh Thừa Thiên Huế và Quảng Trị. Trong đó, tập trung nhất là tỉnh Thừa Thiên Huế (chiếm hơn 67% dân số Tà Ôi cả nước), chủ yếu là ở huyện A Lưới. GTVH của người Tà Ôi rất phong phú và đa dạng từ văn hóa vật thể

(dệt Dzèng, nhà sàn....) cho đến văn hóa phi vật thể (phong tục, tập quán, lễ hội, âm nhạc...).

Hiện nay, phát triển du lịch được xác định là một trong những nội dung chủ yếu trong chiến lược phát triển kinh tế của huyện A Lưới, trong đó phát triển du lịch văn hóa của người Tà Ôi đóng một vai trò hết sức quan trọng. Thời gian qua, chính quyền địa phương đã thực hiện các hoạt động bảo tồn các GTVH của người Tà Ôi như việc nỗ lực để dệt Dzèng được công nhận là di sản văn hóa phi vật thể cấp quốc gia (Nghị quyết Hội nghị lần thứ 6, Ban Chấp hành Đảng bộ huyện A Lưới, Khóa VII). Quá trình lựa chọn các GTVH của người Tà Ôi để phát triển du lịch có sự tham gia nhiệt tình từ phía NBD, đặc biệt là từ những người già, sở hữu các tri thức dân gian địa phương. Vì vậy, quá trình bảo tồn GTVH truyền thống của người Tà Ôi để phát triển du lịch đã tạo ra một mối quan hệ tương hỗ giữa chính quyền và NBD.

2. Phương pháp nghiên cứu

Nghiên cứu sử dụng phương pháp nghiên cứu định tính bao gồm nghiên cứu thực địa, thảo luận nhóm và phỏng vấn sâu cá nhân. Cụ thể, nhóm nghiên cứu thực hiện quan sát thực địa vào tháng 10/2022 nhằm nắm bắt các thông tin về những GTVH truyền thống, đời sống và phong tục tập quán của người Tà Ôi và bước đầu đánh giá về tình hình khai thác GTVH bản địa để phát triển du lịch ở huyện A Lưới, tỉnh Thừa Thiên Huế. Tiếp theo, một cuộc thảo luận nhóm với đối tượng là người Tà Ôi có tham gia vào hoạt động du lịch văn hóa cộng đồng ở địa phương được thực hiện vào tháng 02/2023 với thời lượng 60 phút. Tổng cộng có 13 người Tà Ôi tham gia vào cuộc phỏng vấn, được chia thành 2 nhóm bao gồm: Nhóm thế hệ trẻ (dưới 30 tuổi) và nhóm người lớn tuổi, am hiểu văn hóa địa phương và các nghệ nhân. Thêm vào đó, 4 cuộc phỏng vấn sâu cá nhân được thực hiện với đại diện chính quyền địa phương chịu trách nhiệm quản lý và bảo tồn di sản văn hóa - truyền thống của các dân tộc thiểu số là một lãnh đạo UBND huyện A Lưới, một cán bộ thuộc Phòng Văn hóa và Thông tin huyện A Lưới, một cán bộ thuộc Phòng Quản lý di sản văn hóa, Sở Văn hóa và Thể thao tỉnh Thừa Thiên Huế và một cán bộ thuộc Sở Du lịch tỉnh

Thừa Thiên Huế. Các cuộc phỏng vấn này được thực hiện bắt đầu từ tháng 3/2023.

3. Thực trạng bảo tồn các giá trị văn hóa truyền thống của các dân tộc thiểu số phục vụ phát triển du lịch ở huyện A Lưới, tỉnh Thừa Thiên Huế

Năm 2021, chính quyền huyện A Lưới đã ban hành 2 Nghị quyết bao gồm Nghị quyết về “Bảo tồn, giữ gìn và phát huy bản sắc văn hóa các dân DTTS huyện A Lưới giai đoạn 2021 - 2025, tầm nhìn đến năm 2030” và Nghị quyết về “Phát triển du lịch huyện A Lưới giai đoạn 2021 - 2025, tầm nhìn đến năm 2030”, nhằm cụ thể hóa các chủ trương bảo tồn văn hóa vì sự phát triển kinh tế du lịch của chính quyền địa phương.

Đối với văn hóa vật thể: bảo tồn và xây dựng nhà văn hóa truyền thống gắn với không gian kiến trúc và hoa văn họa tiết trang trí truyền thống; xây dựng các làng văn hóa DTTS; bảo tồn kiến trúc nhà mồ truyền thống; xây dựng các mô hình bảo tồn nghề truyền thống như dệt Dzèng, đan lát, làm chiếu...

Đối với văn hóa phi vật thể: tổ chức tái hiện các lễ hội tiêu biểu của đồng bào các DTTS tại các ngày hội văn hóa do Trung ương, tỉnh, huyện tổ chức và lập hồ sơ để công nhận di sản văn hóa phi vật thể đối với một số lễ hội, xây dựng cảm nang ẩm thực truyền thống các dân tộc A Lưới, khôi phục không gian sinh hoạt văn hóa nghệ thuật truyền thống như: ngôn ngữ, ca dao, tục ngữ, dân ca, dân nhạc, dân vũ, câu đố, truyện cổ tích.

Từ đó, đẩy mạnh phát triển loại hình du lịch văn hóa, du lịch cộng đồng gắn với văn hóa truyền thống như: xây dựng kịch bản giới thiệu quy trình dệt Dzèng truyền thống tại Làng văn hóa Paris - Kavin (xã Lâm Đốt); sân khấu hóa, tâm linh hóa đối với các lễ hội truyền thống các phong tục tập quán để phát triển du lịch.

4. Vai trò của Nhà nước và người Tà Ôi trong khai thác giá trị văn hóa truyền thống để phát triển du lịch

4.1. Đối với việc lưu giữ, bảo tồn những giá trị văn hóa truyền thống của người Tà Ôi

Chính quyền địa phương đã nhận thức rất rõ vai trò của các GTVH truyền thống người Tà Ôi. Họ

cho rằng các giá trị này sẽ dần mai một, nếu các thực hành văn hóa truyền thống không được bảo tồn và phát huy giá trị, bản sắc dân tộc Tà Ôi cũng sẽ bị mai một và có nguy cơ biến mất. Đại diện chính quyền địa phương khi được phỏng vấn cho biết: “Hiện nay, chủ yếu các giá trị truyền thống của người Tà Ôi vẫn được lưu giữ bằng truyền khẩu, rất dễ bị mai một. Vì thế, chúng tôi rất quan tâm công tác đầu tư cho điểm làng văn hóa, công tác xây dựng quy ước, hương ước làng về truyền dạy, truyền nghề thì khả năng các giá trị văn hóa bị thất truyền và dẫn đến mai một là rất lớn. Trách nhiệm của các nghệ nhân ở các làng chưa được phát huy tối đa vai trò truyền dạy đã tác động không nhỏ đến bảo tồn và phát huy các GTVH dân tộc” (Tác giả, 2023).

Hiện nay, để giữ gìn bản sắc văn hóa của dân tộc mình, người Tà Ôi trong các thôn bản đã và đang thực hiện các hoạt động nhằm truyền đạt tri thức cho thế hệ sau như: kể chuyện, dạy, truyền nghề, kết nối người trẻ tham gia vào các hoạt động mang tính truyền thống. Những phụ nữ lớn tuổi thường đến thăm chơi các gia đình trẻ, trong các cuộc viếng thăm đó, họ thường chỉ dẫn và kể các câu chuyện truyền thống cho thế hệ trẻ. Những người tham gia phỏng vấn cho biết: “Trong gia đình chúng tôi, ông bà và cha mẹ thường xuyên truyền dạy những kinh nghiệm sống, kinh nghiệm nghề nghiệp của họ cho con cái như: đan lát, dệt Dzèng, hát múa, kỹ thuật nấu nướng, chữa bệnh, nghi lễ thờ cúng hay lễ hội...” (Tác giả, 2023).

Như vậy, có thể thấy vai trò quan trọng của nhóm người dân địa phương cao - như là một nhân tố di sản trung gian thúc đẩy việc bảo tồn các GTVH truyền thống.

4.2. Đối với việc khai thác giá trị văn hóa Tà Ôi trong phát triển du lịch

Theo kết quả phỏng vấn cả UBND và nhà quản lý văn hóa, du lịch thì dệt Dzèng là nghề thủ công truyền thống đang được khai thác hiệu quả nhất trong phát triển du lịch địa phương. “Dệt Dzèng là sản phẩm đại diện cho văn hóa Tà Ôi chúng tôi”. “Theo tôi, dệt Dzèng là sản phẩm đang phát huy hiệu quả GTVH truyền thống” (Tác giả, 2023). Chính quyền địa phương đã thành lập các tổ dệt

Dzèng để biểu diễn phục vụ du khách tại các nhà văn hóa cộng đồng, đồng thời du khách cũng có thể mua những sản phẩm hàng lưu niệm dệt Dzèng tại đây. Trên địa bàn A Lưới hiện nay đã có 6 tổ dệt Dzèng đó là ở xã A Đốt, Nhâm, A Roàng, Phú Vinh, A Ngo và thị trấn A Lưới, đặc biệt là ở xã A Đốt vào năm 2004, có 38 người dân đã thành lập một cơ sở dệt Dzèng hoạt động dệt thường xuyên, đến nay, số lượng người đã tăng lên trên 60 người (Phòng Văn hóa huyện A Lưới, 2022).

Dệt Dzèng là nghề thủ công truyền thống nổi bật nhất của người Tà Ôi. “Trong các hoạt động đan lát thủ công của người Tà Ôi thì dệt Dzèng đạt trình độ kỹ thuật đỉnh cao” (Tác giả, 2023). Tuy nhiên, dệt Dzèng ở thời điểm hiện tại có nhiều biến đổi so với truyền thống. Ví dụ như trước đây sợi dệt là sợi bông được người Tà Ôi chuẩn bị rất kỹ từ việc chọn giống, trồng bông, gieo hạt, chăm sóc, xe chỉ, nhuộm màu... nhưng hiện nay, “chúng tôi mua sợi len công nghiệp của người Kinh vì rẻ và tiện lợi và kỹ thuật trồng bông lấy sợi dệt Dzèng cũng đã biến mất.” (Tác giả, 2023). Dệt Dzèng tiếp tục có những thay đổi so với truyền thống để đáp ứng nhu cầu của du khách và đời sống đương đại. UBND tiếp tục công việc dệt Dzèng với những sáng tạo mới về kiểu dáng, hoa văn trang trí để bán cho khách tham quan. Năm 2017, dệt Dzèng được ghi danh vào danh mục di sản văn hóa phi vật thể quốc gia vào năm 2017 theo Quyết định số 4036/QĐ-BVHTTDL của Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch. Chính điều này đã làm dày thêm truyền thống nghề thủ công dệt Dzèng của người Tà Ôi. Theo đó, chính quyền địa phương có nhiều kế hoạch để khai thác giá trị truyền thống của dệt Dzèng để phát triển du lịch. Đồng thời, người Tà Ôi rất tự hào về di sản văn hóa của họ, họ cho rằng “dệt Dzèng đại diện cho bản sắc văn hóa của người Tà Ôi, thấy dệt Dzèng là thấy người Tà Ôi.” (Tác giả, 2023).

Sản phẩm dệt Dzèng chỉ được bày bán ở một số nhà du lịch cộng đồng cho du khách, còn thông thường sẽ được đem ra chợ để bán. Tuy nhiên thời gian làm một sản phẩm dệt Dzèng rất lâu từ một đến vài tháng tùy sản phẩm và tốc độ của người đan. Vì vậy, lợi ích kinh tế từ dệt Dzèng cho đời sống vật chất người Tà Ôi là không đáng kể. Dệt

Dzèng chỉ mang tính tự cung tự cấp, một số ý kiến của những người Tà Ôi lớn tuổi khi được phỏng vấn cho rằng “họ vẫn làm dệt Dzèng là để gìn giữ truyền thống văn hóa” và hiện tại hầu như rất ít cơ hội để quảng bá và bán sản phẩm ra thị trường bên ngoài. Các chị, các mẹ người Tà Ôi đều biết dệt Dzèng, nhưng do không nắm vững các kỹ thuật cũng như các thao tác tinh xảo của nghề dệt từ các nghệ nhân truyền dạy, cho nên sản phẩm Dzèng làm ra ít nhiều bị hạn chế về giá trị thẩm mỹ và chỉ rất ít những người lớn tuổi trong số họ được chính quyền địa phương phong là nghệ nhân.

Nghề nhân là những người phụ nữ lớn tuổi mà cả cuộc đời của họ gắn bó với nghề dệt Dzèng truyền thống. Họ chính là người đã thực hiện một cách thành thạo việc làm khung dệt, trồng bông, xe chỉ, tìm lá cây, rễ cây, ốc suối để nhuộm sợi, biết các loại hoa văn và đặc biệt là kỹ thuật dệt tinh xảo... Những nghệ nhân này chính là chìa khóa đảm bảo cho sự công nhận của Nhà nước đối với dệt Dzèng với tư cách là một di sản văn hóa phi vật thể. Những nghệ nhân này khi trả lời phỏng vấn đã thể hiện niềm tự hào đối với văn hóa truyền thống của người Tà Ôi và sẵn sàng truyền dạy các kỹ thuật truyền thống cho thế hệ trẻ. Một nhà quản lý văn hóa khi được phỏng vấn đã cho biết: “Chúng tôi may mắn vì vẫn còn nghệ nhân và nhiều người thế hệ trẻ tiếp tục làm dệt Dzèng, thiếu họ văn hóa truyền thống của chúng tôi sẽ không được giữ gìn”. (Tác giả, 2023).

Những GTVH khác của người Tà Ôi được phát huy nhờ các chương trình du lịch văn hóa bản địa

được phát triển mạnh mẽ sau khi dệt Dzèng được công nhận là di sản văn hóa phi vật thể cấp quốc gia. UBND cho rằng “hoạt động du lịch văn hóa - cộng đồng ở địa phương đang tập trung khai thác những sinh hoạt văn của người Tà Ôi như: Ẩm thực bản địa (bánh A Quát, rượu Đoác, các món nướng A Tâm thịt, A Tâm cá), nghề thủ công truyền thống (Dệt Dzèng, đan chiếu...), sinh hoạt văn nghệ và lễ hội Aza (khi được diễn ra đúng dịp)” (Tác giả, 2023). Những đặc trưng văn hóa này của người Tà Ôi không chỉ được quảng bá, được biết đến rộng rãi mà chính nhờ hoạt động du lịch nên một số sinh hoạt văn hóa khác tưởng chừng như đã bị biến mất lại được khôi phục. “Bánh A Quát là loại bánh truyền thống trong lễ cưới truyền thống của người Tà Ôi, đã lâu chúng tôi không làm nó vì quá kỳ công nhưng để thiết đãi du khách, chúng tôi tìm hiểu và đã làm lại được”. (Tác giả, 2023)

Trong tổng số 13 UBND có tham gia hoạt động du lịch được phỏng vấn, có 8/13 UBND phụ nữ bản địa tham gia du lịch với các công việc chính, như: nấu ăn phục vụ ẩm thực truyền thống, biểu diễn văn nghệ, dệt Dzèng, quản lý, bán hàng lưu niệm, tham gia dịch vụ lưu trú homestay tại nhà cộng đồng, xúc cá; có 4 cụ già (chính là già làng, phó già làng và 2 người trên 70 tuổi có hiểu biết về lịch sử và truyền thống của người Tà Ôi) tham gia vào hoạt động biểu diễn văn nghệ và đan lát. Ngoài ra, chỉ có 1 phụ nữ trẻ dưới 20 tuổi tham gia hoạt động đón tiếp và biểu diễn văn nghệ khi có du khách đến (Bảng 1).

Bảng 1. Các hoạt động biểu diễn truyền thống phục vụ du lịch

Độ tuổi	Số lượng	Các hoạt động tham gia
<20	1	Biểu diễn văn nghệ, lễ tân, bán hàng lưu niệm.
>20-50	8	Nấu ăn, phục vụ ẩm thực, biểu diễn văn nghệ, dệt Dzèng, quản lý đội du lịch, cung cấp dịch vụ lưu trú homestay tại nhà, xúc cá.
>50-70	1	Biểu diễn văn nghệ, cho thuê bàn ghế, dụng cụ phục vụ du lịch (gián tiếp).
>70-80	2	Đan lát, Biểu diễn văn nghệ.
>80	1	Đan lát, Biểu diễn văn nghệ.

Nguồn: Tác giả, 2023

Như vậy, có thể nhận thấy đời sống văn hóa truyền thống của người Tà Ôi được tái hiện và thật sự có ý nghĩa trong bối cảnh xã hội hiện đại với tư cách là một loại sản phẩm du lịch.

Qua những phân tích trên, chúng ta có thể nhận thấy để phát triển du lịch văn hóa bản địa, các giá trị truyền thống của người Tà Ôi được tái hiện “chân thực” nhằm phù hợp với hình dung của du khách về đời sống của NBD. Wang đã tranh luận trong nghiên cứu của mình rằng, cộng đồng địa phương trong những trường hợp này là “diễn viên” chứ không phải là chủ thể của tài sản văn hóa của họ (Wang, 2007). Đối với trường hợp GTVH bản địa của người Tà Ôi ở huyện A Lưới, một mặt du lịch đóng vai trò quan trọng trong việc khai thác các giá trị này để phát triển kinh tế, tạo nhiều cơ hội sinh kế cho người dân, mặt khác mở ra một cách thức mới để định hình bản sắc văn hóa địa và thay đổi cách thức truyền tải giá trị truyền thống cho thế hệ trẻ.

5. Kết luận

Bài viết đã mô tả sự tác động của hoạt động bảo tồn các GTVH truyền thống của chính quyền địa phương lên đời sống của NBD. Kết quả cho thấy định hướng bảo tồn các giá trị truyền thống của người Tà Ôi phục vụ phát triển kinh tế du lịch một

mặt đến từ phía chính quyền nhà nước nhưng đóng vai trò quyết định xuyên suốt quá trình này là NBD, đặc biệt là những nghệ nhân và trí thức Tà Ôi đã tích cực bảo tồn và truyền dạy giá trị truyền thống cho thế hệ trẻ, tái hiện, biểu diễn để phát triển du lịch nhằm nâng cao đời sống kinh tế cho cộng đồng người Tà Ôi.

Kết quả nghiên cứu cũng chỉ ra việc dệt Dzèng được Nhà nước công nhận là di sản văn hóa phi vật thể cấp quốc gia đã thúc đẩy quá trình phát triển du lịch dựa trên GTVH truyền thống của người Tà Ôi. Trong quá trình phát triển du lịch, NBD trở thành “diễn viên” biểu diễn phục vụ du khách thay vì là chủ thể của nền văn hóa truyền thống. Quá trình thương mại hóa nói trên đã làm biến đổi giá trị của các thực hành văn hóa truyền thống và tác động đến bản sắc văn hóa của cộng đồng DTTS Tà Ôi ở huyện A Lưới, tỉnh Thừa Thiên Huế. Vì vậy, việc bảo tồn GTVH bản địa để phát triển du lịch cần được xem xét như là một quá trình tương hỗ, trong đó cần tăng cường vai trò chính thống của người bản, đồng thời nên tạo ra những khoảng không về mặt quản lý để khuyến khích cộng đồng người Tà Ôi tự chủ, sáng tạo văn hóa của mình dựa trên truyền thống, nhưng vẫn đáp ứng được nhu cầu của đời sống đương đại ■

TÀI LIỆU THAM KHẢO:

1. Ban Chấp hành Đảng bộ huyện A Lưới (2020). *Văn bản Đại hội Đảng bộ huyện A Lưới lần thứ XII, nhiệm kỳ 2020 -2025*.
2. Greenwood, D. J. (1972). Tourism as an agent of change: A Spanish Basque case. *Ethnology*, 11(1), 80-91.
3. Korstanje (2012). Reconsidering cultural tourism: An anthropologist's perspective. *Journal of Heritage Tourism*, 7(2), 179-184.
4. Pabel, Prideaux & Thompson (2017). Tourists' preferences with indigenous tourism experiences in the wet tropics of Queensland, Australia. *Journal of Hospitality and Tourism Management*, 31, 142-151.
5. Picard, M. (1996). *Bali: Cultural tourism and touristic culture*. Singapore: Archipelago Press.
6. V. Asero, V. Tomaselli (2015). Analysing tourism demand in tourist districts. The case of Sicily. *Tourism Economics*, 21(5), 1111-1119.
7. UBND huyện A Lưới (2022). *Kế hoạch số 220/KH-UBND ngày 30/11/2022 về triển khai thực hiện Dự án 6: Bảo tồn, phát huy giá trị văn hóa truyền thống tốt đẹp của các dân tộc thiểu số gắn với phát triển du lịch giai đoạn 2022 - 2025 (theo Quyết định số 1719/QĐ-TTg của Thủ tướng Chính phủ) trên địa bàn huyện A Lưới*.

8. UBND huyện A Lưới (2021). *Đề án số 08/ĐA-UBND ngày 08/07/2021 về Bảo tồn, giữ gìn và phát huy bản sắc văn hóa các dân tộc thiểu số huyện A Lưới giai đoạn 2021-2025, tầm nhìn đến năm 2030.*

9. Wang, Y. (2007). Customized Authenticity Begins at Home. *Annals of Tourism Research*, 34(3), 789-804.

Ngày nhận bài: 10/5/2023

Ngày phản biện đánh giá và sửa chữa: 3/6/2023

Ngày chấp nhận đăng bài: 12/6/2023

Thông tin tác giả:

1. Th.S. NGUYỄN THỊ THU SƯƠNG

2. Th.S. PHAN THỊ DIỄM HƯƠNG

Khoa Quản lý Lễ hành, Trường Du lịch, Đại học Huế

**THE ROLE OF THE STATE AND INDIGENOUS PEOPLES
IN EXPLOITING THE CULTURAL VALUES
OF THE TA OI PEOPLE TO DEVELOP TOURISM IN
A LUOI DISTRICT, THUA THIEN HUE PROVINCE**

● Master. **NGUYEN THI THU SUONG**¹

● Master. **PHAN THI DIEM HUONG**¹

¹Faculty of Tourism Management

School of Hospitality and Tourism, Hue University

ABSTRACT:

This study examines the role of the State and indigenous peoples in exploiting the cultural values of the Ta Oi people to develop tourism in A Luoi district, Thua Thien Hue province. This study aims to find out how traditional cultural heritages are selected to be preserved. The study also aims to point out that the tourism economy's development comes not only from the government but also from the indigenous peoples, enhancing the role of the ethnic minority community. This is a reciprocal process between the government and the indigenous peoples, as well as the process of transforming traditional culture to meet the contemporary needs of the indigenous peoples.

Keywords: cultural values, cultural heritage, Ta Oi people, A Luoi district, Thua Thien Hue province.